

Jedno Słowo

Komentarz
do wybranych
z Czytań
słów greckich
lub hebrajskich

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑ
Ο ΠΑΤΗΡ ΜΟΥ
Ο ΓΕΩΡΓΟΣ ΕΣΤ
ΠΑΝ ΚΛΗΜΑ ΕΜ
ΕΜΟΙ ΜΗ ΦΕΡΟ
ΚΑΡΠΟΝ ΑΙΡΕΙ
ΑΥΤΟ
ΚΑΡ

SPIS TREŚCI

02 O Jednym Słowie

---

03 Autorzy

---

04 Okres Zwykły

---

05 Indeks rzeczowy

Na początku było Słowo (J 1,1)

Każde słowo w Biblii jest powiązane z innym, nie tylko przez prawa syntaktyki, lecz przez moc Ducha Świętego. Dlatego, skupiając się na jednym słowie, dochodzimy do duchowego spotkania ze Słowem Bożym. Codzienna lektura wyrabia w nas zmysł uważności na żywą obecność Chrystusa w czytanych, rozważanych wersetach.

Projekt „Jedno Słowo” powstał pięć lat temu z pragnienia pogłębienia więzi z Panem Jezusem, ale i z pragnienia dzielenia się doświadczeniem Jego Osoby. Gdy otwieramy biblijne Księgi, dochodzimy do odkrycia, że wyłania się z nich wielowymiarowy obraz, lub ikona, Syna Bożego, Odwiecznego Słowa Ojca.

O Jednym Słowie

O Jednym Słowie

Dobrym mottem projektu jest myśl św. Jana od Krzyża wyjęta z jego dzieła „Droga na górę Karmel”:

Dzisiaj, w obecnym okresie łaski, kiedy wiara jest już utwierdzona w Jezusie Chrystusie i ogłoszone jest prawo Ewangelii, nie ma potrzeby pytać Boga dawnym sposobem, ani też, by przemawiał jeszcze i odpowiadał jak wówczas. Dał On bowiem swego Syna, który jest jedynym Jego Słowem – bo nie posiada innego – i przez to Jedno Słowo powiedział nam wszystko naraz. I nie ma już nic więcej do powiedzenia.

Nie ma potrzeby pytać, jak dawniej, lecz trzeba ciągle słuchać od nowa, każdego dnia. Dlatego dzielimy się tym doświadczeniem, aby strzec w sercu daru Słowa Bożego.

Zapraszamy do lektury komentarzy do wybranych słów z Liturgii Słowa. Kolejny e-book obejmuje najbliższą część Okresu zwykłego. Kalendarz liturgiczny po Zesłaniu Ducha Świętego rozpoczyna się od VII Tygodnia Zwykłego. Komentarze obejmują czas do XII Tygodnia Zwykłego, zgodnie z podziałem czytań w kolejnych tomach Lekcjonarzy mszalnego. Wzbogaceniem e-booka niech będą zdjęcia Dzieł Logosu — piękna świata w różnych perspektywach. Zdjęcia nie są ilustracją bezpośrednią do tekstów, lecz niech będą inspiracją do wdzięczności i otwarcia na kontemplację Tego, który wszystko utrzymuje mocą swej potęgi.

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

O Jednym Słowie

AUTORZY

S. Dorota Chwiła FMA –
salezjanka, doktorantka
Szkoły Doktorskiej na
Katolickim Uniwersytecie
Lubelskim (nauki biblijne).

Ks. Marcin Krzysztozek
SAC – pallotyn, pracuje
w parafii św. Wincentego
Pallottiego w Kielcach.

Ks. Paweł Pruszyński SAC
– pallotyn, wikariusz,
obecnie mieszka i pracuje
w pallotyńskiej parafii św.
Wincentego Pallottiego
w Rzymie.

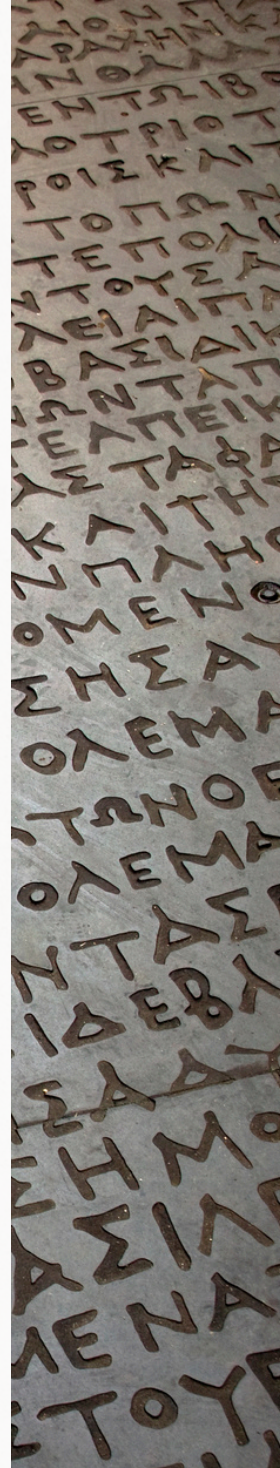

AUTORZY

S. Barbara Rzepka –
mniszka i biblistka, należy
do monastycznej wspólnoty
Kamedulek we Włoszech.
Obecnie mieszka w pustelni
w Contra, niedaleko
Camaldoli, w Toskanii.

Ks. Kazimierz Stasiak SAC
– pallotyn, rekolekcjonista,
kierownik duchowy. Mieszka
w domu SAC w Świętej
Katarzynie k. Kielc.

Ks. Wojciech Winek SAC –
pallotyn, pracuje w parafii
św. Wojciecha w Ostrołęce.

Choć nazywamy ten okres
zwykłym, to jednak kryje on
w sobie wielkie bogactwo
codziennej, wytrwałej lektury
Słowa Bożego. *Lectio continua*
ksiąg Starego i Nowego
Testamentu przybliży wiernym
treść, piękno i moc Słowa
Bożego. Kościół jak dobra Matka,
każdego dnia karmi swoje dzieci
pokarmem dającym życie,
światło, mądrość. „Skarbiec
słowa Bożego otwiera się w taki
sposób, aby wszyscy uczestnicy
Mszy niedzielnych mogli poznać
prawie wszystkie znaczniejsze
karty Starego Testamentu”
(Wprowadzenie do Lekcjonarza).
W ciągu Okresu Zwykłego
najpierw czytamy perykopy
z Ewangelii św. Marka (I-IX
tydzień), dalej ze św. Mateusza
(X-XXI tydzień) oraz św. Łukasza
(XXII-XXXIV tydzień).

OKRES ZWYKŁY

Skłonić κλίνω klinō

Ks.Kazimierz Stasiak SAC

W tym jednym zdaniu św. Jan zatrzymał trzy gesty Pana Jezusa: przyjęcie octu, skłon głowy i wydanie ostatniego tchnienia. Przyjął skwaśniałe wino od ludzi, a sam dał nam nowe wino, dobre aż do tej pory (zob. J 2,10). Skłon głowy może oznaczać powierzenie się Ojcu. Warto wrócić tu na chwilę do Ewangelii św. Łukasza, do rozdziału 9. Tam pod koniec znajdziemy wyznanie wobec chętnego naśladowcy, który chce iść za Jezusem, że On sam nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł skłonić. Kiedyś, jako dziecko, odpoczywał w objęciach Matki i św. Józefa. Teraz jedyne miejsce oparcia jest poza tym światem. Jest nim ostatecznie ramię Ojca. Jest to też „miejsce” dla nas, gdy oddamy ostatnie tchnienie.

Bać się φοβέομαι fobeomai

Ks.Kazimierz Stasiak SAC

Kolejny raz widać wyraźnie, że uczniowie są w kryzysie. Nie tylko między sobą, ale i w relacji do Jezusa. Ich umysły trapią nadmierne ambicje. Kłócą się, a potem milczą. Ich lęki paraliżują ich serce, usta, by wejść w dialog z Panem. Być może ten lęk rodzi się, gdy na horyzoncie drogi pojawia się krzyż, cierpienie, odrzucenie. Któż z nas jest na tyle mocny sam z siebie, by mógł, bez obaw, iść w stronę takiego krzyża. Lęk zwykle nie jest dobrym doradcą, często rzuca nas w osamotnienie. Jednak to Pan idzie pierwszy, On przetrął szlak i zostawił swoje trwałe ślady, aby nikt z nas nie błądził, nie karmił lęków i iluzji. Panie, dokąd idziesz?

Zabraniać κωλύω kōlyō

Ks. Wojciech Winek SAC

U uczniów odezwała się chyba zazdrość. Parę scen wcześniej nie byli w stanie wyrzucić złego ducha z chłopca, a teraz widzą, jak ktoś „obcy” to robi w Imię Jezusa. I to jest chyba najlepsza odpowiedź na nieskuteczność uczniów – brak imienia Jezusa (czyli Jego Osoby) powoduje panoszenie się zła. Słabo jak się zazdrości czegoś dobrego.

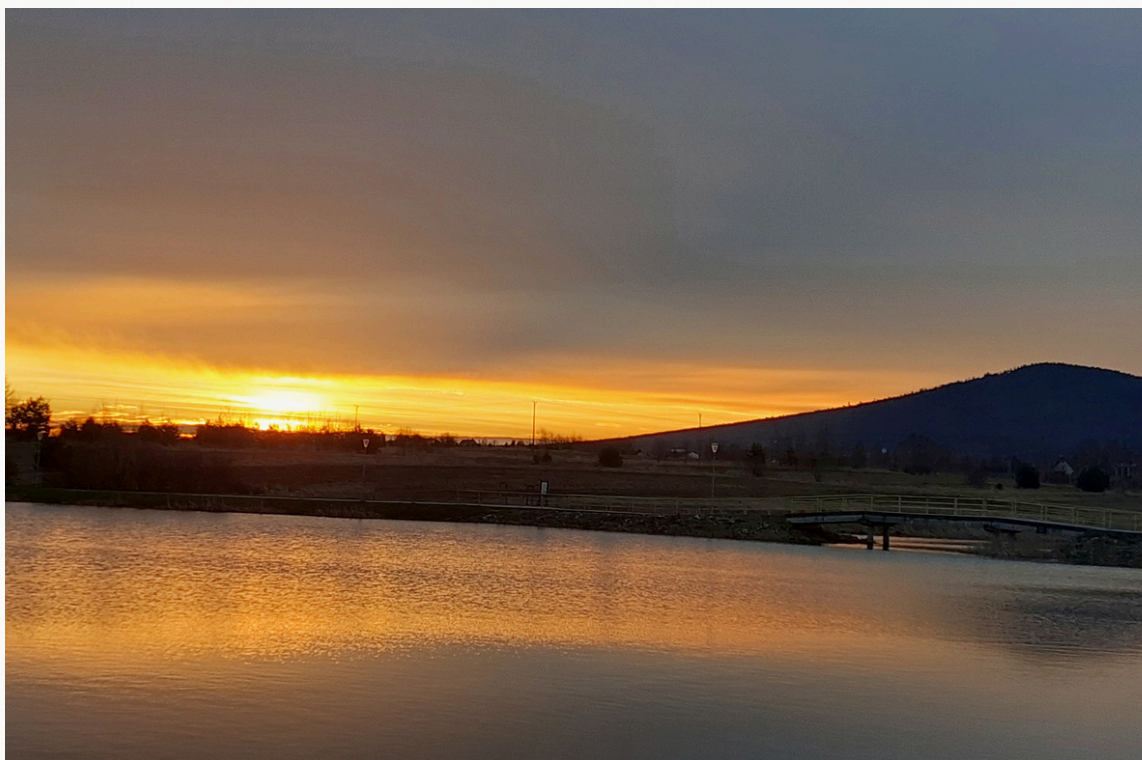

Łamać κλάω klaō

Ks. Marcin Krzysztozek SAC

Gest łamania (κλάω) chleba chyba już na stałe zapadł w naszą świadomość i zawsze będzie kojarzyć się z Osobą Jezusa. Danie chleba pięciu i czterem tysiącom oraz, najbardziej istotne, ustanowienie Eucharystii. Samo słowo κλάω ma konotację w dzieleniu/łamaniu chlebem, jednak jego formę spotykamy też w innych miejscach. W 20. wersecie jedenastego rozdziału Listu do Rzymian oznacza ono oddzielenie od korzenia: καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. [Słusznie. Z powodu niewiary zostały odcięte. Ty zaś stoisz dzięki wierze. Nie wynoś się więc, ale trwaj w bojaźni]. Św. Paweł wyczula adresatów listu, że trwanie w Chrystusie i Bożej obietnicy nie jest jednorazowym aktem, ale ciągłym wyborem. W połączeniu z dzisiejszą perykopą można stwierdzić, że kto nie korzysta z łamania Chrystusowego chleba, sam zostanie odłamany przez swe zaniedbanie.

Mieć zwyczaj

ἔθω ethō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Z dwóch miejsc dowiadujemy się o zwyczajach Jezusa. Pierwsze to synagoga w Nazarecie. Tam swoim zwyczajem powstał, aby czytać. Nikt tak nie czytał Słowa jak On, gdyż na Nim i w Nim się spełnia. Drugie miejsce to dzisiejsza Ewangelia według św. Marka. Według swojego zwyczaju znowu naucza. Nie zostawia tych ludzi bez pokarmu Słowa, tak jak nie zostawiał ich bez chleba. To nie było przyzwyczajenie, rutyna, rytuał, lecz radość głoszenia, „na żywo”, bez notatek, bez rekwizytów, schematów i prezentacji multimedialnych. Żywe Słowo płynie z ust najpiękniejszego z synów ludzkich.

Błogosławił

ηυλογει ēulogei

Ks. Paweł Pruszyński SAC

Błogosławić to innymi słowy: wychwalać, wysławiać, nie móc się nachwalić, wyrażać się o czymś/kimś z uznaniem, czy też po prostu mówić dobrze o kimś lub o czymś. Jezus jest zachwycony dziećmi. Przygarnia dzieci, a nie odrzuca, wychwala je pod niebiosa, aby rzeczywiście sięgnęły nieba. Czy lepszej pedagogii potrzeba? Wszystkim nam potrzeba dobrego słowa. W chwili, kiedy je wypowiadamy, błogosławieństwo staje się też naszym udziałem. Błogosławmy, a będziemy pobłogosławieni.

Koniec wieku

συντέλεια ὁ αἰῶνος synteleia ho aiōnos

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Słowo „skończenie” można z oryginału dosłownie przetłumaczyć opisowi w następujący sposób: „razem osiągnąć cel”. Wszystko się dopełni i odsłoni swoją wartość. Dopełni się wiek, czyli czas. Dopełni się nasze życie, osiągnie cel. Miłość dojdzie do kresu, tzn. do spełnienia i spełniania się w wieczności.

Wejrzeć

ἐμβλέπω emblepō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Dzisiejsza perykopa zawiera trzy spojrzenia Jezusa. Każde jest naznaczone silną intencją. Pan Jezus skupia swoją uwagę na rozmówcach, czego znakiem są Jego oczy. Patrzy przenikliwie, wgląda w serce, gdzie jest smutek młodzieńca, lęk ucznia. Jego spojrzenie obejmuje też wspólnotę, aby w ten sposób wszyscy byli w Jego uwadze. Marek oddał to przez dodanie do czasownika βλέπω [blepō] przedrostka περί [peri] oznaczającego ruch wokół. Spojrzenie Jezusa połączone jest z Jego sercem. Sięga dalej niż ludzki horyzont wiedzy, wyobrażeń i świadczy o Ojcu, u którego wszystko jest możliwe.

Opuścić ἀφίημι afiēmi

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Warto wrócić do pierwszych chwil powołania Piotra, aby tam zobaczyć jego wielkie serce, odwagę i zaufanie Panu. Rzeczywiście nad jeziorem zostawia wszystko i idzie za Jezusem. To taka nowicjacka odwaga, nieliczenie się z wątpliwościami. W tej scenie jednak Piotr mierzy się z tą ekonomią zostawienia wszystkiego. Jeśli opuścił dla Imienia Jezusa, to niech spodziewa się stokrotnego daru, hojności, która przewyższy jego oczekiwania. Potrzebujemy takiej ufności, aby potem, gdy przyjdą próby wracać do niej, do radosnego oddania siebie Bogu.

Wydać

παράδιδωμι paradidōmi

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Trzecia zapowiedź męki, śmierci i zmartwychwstania dokonuje się ponownie w drodze. Dwukrotnie pojawia się w niej czasownik wydać. Można go usłyszeć na dwa sposoby. Najpierw jako zdrada ze strony ucznia. Drugie znaczenie wskazuje na dar, na wolną decyzję. O tym mówi Pan Jezus, gdy daje swoje Ciało i Krew. Ciało wydane w nasze ręce. Wydał się na śmierć, wydał się, abyśmy życie mieli w Nim i przez Niego. Większe to wydanie od zdrady i spisku ze srebrnikami w garści. Niech wzmocni naszą nadzieję wyznanie św. Pawła z listu do Galatów: *Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie* (Gal 2, 20).

Izba κατάλυμα katalyma

Ks. Marcin Krzysztosek SAC

Zbliża się kolejna przełomowa noc dla ludzkości. Po raz kolejny Bóg szuka miejsca, gdzie mógłby się na chwilę zatrzymać. Ponownie potrzebna jest κατάλυμα. Pierwszy raz jakby sam rezygnuje z tej przestrzeni: καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι *Urodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w mieszkaniu* (Łk 2,7). W dzisiejszej Ewangelii natomiast słyszymy pewność odnalezienia tego miejsca, w którym wszechmocny Bóg zostawi nam siebie w kawałku Chleba i Winie. Chrystus każe pytać o to miejsce: Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; *Gdzie jest dla Mnie pokój, w którym spożyję Paschę z moimi uczniami?* (Mk 14,14). Słowo κατάλυμα pochodzi od słowa καταλύω i jest zbitką dwóch: κατά i λύω. Co ciekawe, samo καταλύω ma także znaczenie niszczenia czegoś, choć już czasownik λύω, jest związany z utratą. Paradoksalnie, w Osobie i działaniu Jezusa znaczenie greckich słów może zyskać nowy blask. W końcu to w Wieczerniku Pan oddaje nam siebie w całości, by być na zawsze, na wyciągnięcie ludzkiej ręki. Dziś Bóg jakby coś tracił, a człowiek zyskiwał wieczność.

Pozdrowienie

ἀσπασμός aspasmos

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Pewnie potrzeba nam wszystkim słuchającym Słowa Bożego długo zatrzymać się przy głosie Maryi. Nie znamy treści, ale znamy już pewien styl, który Maryja przejęła od Gabriela. Wszedł do Niej i pozdrowił Ją. Podobnie czyni i Ona. Po reakcji Elżbiety i Jana możemy się domyślić, że to było radosne, pełen życia i prostoty pozdrowienie. Jak bardzo trzeba być przejrzystym i pogodnym w sercu, by moje pozdrowienie, moje „Dzień dobry” niosło w sobie Ducha Świętego.

Władza

ἐξουσία eksusia

Ks. Paweł Pruszyński SAC

Władza. Wybieramy władze, powierzamy władzę nad nami w czyjeś ręce. Najlepszą władzą jest ta, która działa po naszej myśli. Trudność jest w tym, że drugi człowiek może mieć zupełnie odmienny pomysł na władzę. Jezus otrzymał władzę nad człowiekiem od Boga Ojca, Ojca wszystkich ludzi. Tylko Bóg Ojciec potrafi nas wszystkich pogodzić i zabezpieczyć interesy nas wszystkich i każdego z osobna. Jezus właśnie wybrał Boga Ojca, a my? Jesteśmy zaproszeni do wyboru Jezusa za swego władcę. Jego władza jest najlepsza. Jest urzeczywistnieniem i wcieleniem władzy Ojca. Ewangelia, życie i historia pokazują nam fatalne skutki odrzucenia tej propozycji. Jednocześnie nasze doświadczenie mówi, że ilekroć postawiliśmy na Jezusa i Jego panowanie, nigdy nie byliśmy zawiedzeni.

Gniew

ὀργή orgē

Ks. Wojciech Winek SAC

Czasem zdarza się, że człowiek próbuje oczyścić Boga z uczuć, które – według niego – nie są Go godne. A Biblia pokazuje, że niekoniecznie Bóg powstrzymuje swoje uczucia (por. Iz 9, 6; Jr 4, 8; Oz 14, 5). Gniew Boży to bunt przeciwko złu, jakie się dokonuje (przy tej okazji trzeba też napisać, że to nie Bóg karze za grzechy, ale to grzechy wykopują przepaść między nami a Nim, por. Iz 59, 2.12). I jest rzeczywiście tak, jak pisze psalmista: gniew Jego trwa tylko przez chwilę, bo błagając o miłosierdzie, Bóg w taniec zamienia żałobny lament, obdarza radością i zdejmuje żałobny wór (por. Ps 30); Wieczysta Miłość potrafi przemienić, jeśli się tylko chce, i już nie ma się na co gniewać 😊 (por. Iz 54, 8).

Ukochany

ἀγαπητός agapētos

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

W centrum tej przypowieści odnajdujemy sekret Syna Bożego: jest posłany i ukochany przez Ojca. Sens Jego misji jest umocowany na fundamencie tej miłości, zapewne wzajemnej. Wyznanie miłości do Ojca Syn zarezerwował dla swojego intymnego czasu modlitwy. Dość często i wyraźnie słyszymy świadectwo o miłości Ojca do Syna. Jezus nie mówi publicznie, że kocha Ojca. Jest to Jego sekret. Ktoś, kto kocha Jezusa i kocha Ojca, zostanie wprowadzony w tę bliskość.

Obraz

εἰκὼν eikōn

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Pieniądze, jak widać, zawsze wywoływały duże emocje. Stały się też okazją do objawienia i przypomnienia prawdy, że faryzeusze, zwolennicy Heroda, sam Cezar – wszyscy noszą w sobie ikonę Boskiego Oblicza. Dlatego wszyscy należą do Boga. Najpiękniejszą ikoną Ojca jest Jego Syn, któremu naprawdę na nas zależy, i który zawsze patrzy z uwagą na moje oblicze (πρόσωπον), by rozpoznać w nim rysy Ojca, a gdy się zniekształci, by je przywrócić jednym dotknięciem łaski.

Wieść na manowce πλανάω planaō

Ks. Wojciech Winek SAC

Można mieć Pismo i Go nie poznać (οἶδα [oida], jako brama dla duchowego patrzenia). Do rozważania Słowa potrzebna jest mądrość płynąca z góry (por. Syr 39,1nn). Jeśli chce się poznać tajemnice Boże i zrozumieć swoje serce (por. Dn 2,30nn.47), to potrzebna jest mądrość otrzymana od Boga (por. Dn 5,11nn). W przeciwnym wypadku nie zrozumiesz ani Słowa, ani mocy Bożej, ani siebie, błąkając się po bezdrożach.

Rozumnie

νοῦνεχῶς nounechōs

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Wybrane słowo składa się z dwóch: „umysł” oraz „mieć”. Wobec tego dosłownie brzmi: „umysł mając”. Noũς [nus] pojawia się również w jednym z obszarów miłości do Boga. Co ciekawe – nie ma go w Pwt 6 ani w Biblii Hebrajskiej, ani w Septuagincie. Pojawia się w ustach Jezusa – „całym umysłem”. Jest w tym pewna intuicja, że Słowo bierze w posiadanie nasz umysł. Nie zniewala go, ale prowadzi do spełnienia w miłości. Intelpekt bez miłości staje się zimny, nieobliczalnie wyrachowany. Mamy więc być rozumni, inteligentni, nie dla krytykanctwa, erystyki, lecz dla największej i pierwszej Miłości.

Nauczać

διδάσκω didaskō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Świątynia została napełniona Żywym Słowem. To nie był już tylko komentarz, ale pełne światło Mesjasza, Syna Bożego. We wnętrzu sanktuarium brzmiał Głos Jezusa z całym bogactwem intonacji, barwy. Dziś stawia pytanie: Kim jestem dla ciebie? Kogo słyszysz i kogo słuchasz? Duch Święty nadal mówi w każdym zdaniu Pisma Świętego. On jest Głosem Syna Bożego w Jedności Trójcy.

Wszystko

ὅλος holos

Ks. Paweł Pruszyński SAC

Wszystko – znaczy ogół rzeczy i spraw bez wyjątku oraz pełność. Jest to piękne słowo. Wszystko albo nic – mówimy. Uboga wdowa prawie nic nie miała, a potrafiła dać wszystko. Nie ma tu skąpstwa, jest szczodrość, hojność i pełnia. Hojnego dawcę miłuje Bóg. Tacy ludzie są podobni do Boga, który wszystko, łącznie z Sobą samym, nam darował. Uboga wdowa swoim zachowaniem przykuła wzrok Jezusa, a dzisiaj „wrzucając wszystko” zwróciła też moją uwagę.

Szukać ζητέω dzēteō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Czasownik ζητέω [dzēteō] ma jeszcze szersze pole znaczeniowe: dociekać, rozważać, wnikać w coś, dążyć do czegoś, zabiegać o, prosić, żądać. Z tego kontekstu wynika, że najbliżsi Jezusa mają w sobie intensywne, silne, pragnienie spotkania. Jeśli weźmiemy pod uwagę poszukiwanie Dwunastoletniego, to odkryjemy przez Serce Maryi jeszcze głębszy sens poszukiwania Jezusa. Niepokojne jest serce człowieka, dopóki nie spocznie w Bogu. Jezus natomiast szuka w każdym z nas matki, brata lub siostry, z porywem miłości swojego Boskiego Serca.

Widzieć óráw horaō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Wróciły do nas błogosławieństwa. Początek pierwszej wielkiej mowy Jezusa. Warto je posłuchać i przyjąć nie w kluczu rachunku sumienia, ale w kluczu obietnicy. To znaczy, że Bóg oczyści moje serce tak bardzo, że zmienią się moje oczy. Zyskają nową przenikliwość, która pozwoli wszędzie widzieć Jego Obecność. Dziś patrzę na Jezusa, wsłuchuję się w moc i piękno Jego Słowa. Wy już jesteście czysti, dzięki Słowu, które wam powiedziałem (J 15,3).

Świecić

λάμπω lamprō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Światło ma tę niesamowitą właściwość, że się nie „starzeje”. Dzięki temu znamy mgławice i galaktyki sprzed miliardów lat. Widzimy też cały nasz świat, który odbija się w kropli porannej rosy na płatku róży. To światło czasem widać w spojrzeniu, w oczach, które długo patrzyły w Nieobjętą Biel, rozpostartą jak błękit nad całym naszym życiem.

Jota

יֹטָא iōta

Ks. Wojciech Winek SAC

Bóg nie daje wypaść żadnemu swojemu Słowu ze świętego tekstu, ale nie tylko Słowu – nawet literze! W tradycji żydowskiej istnieje tendencja do personifikowania Bożego Słowa i tu pojawia się pewien żydowski midrasz opowiadający perypetie litery „jot”. Kiedy Bóg zmienił imię Saraj na Sara, literka „jot” widząc, że zabrano ją z imienia tak pobożnej i sprawiedliwej istoty, pobiegła do Boga. Powiedziała: „Wiem, że nie powinnam zajmować miejsca większych liter. Jestem najmniejsza. Uczyniłeś mi łaskę, kiedy wstawiłeś mnie do imienia tak wspaniałej kobiety. Czy dlatego mnie wyrwałeś z jej imienia, bo jestem najmniejszą z liter?”. Bóg jej odpowiedział: „Za to, że pokazałaś swoją skromność, okażę ci znowu łaskę i zamiast być na końcu imienia Saraj będziesz pierwszą w imieniu wielkiego i sprawiedliwego bohatera”. Stało się to wtedy, gdy Mojżesz zmienił imię Ozuego na Jozue. Każde słowo Prawa (rozumianego tu jako proroctwo zbawienia, nie jako zbiór przepisów) zachowuje swoją ważność i świętość. Każda pojedyncza litera w Słowie Bożym, nawet najmniejsza litera „jot”, jest święta.

Sprawiedliwość

δικαιοσύνη dikaiosynē

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Łatwo jest wymierzać komuś sprawiedliwość, tzn. rozliczać kogoś na wszelkie możliwe sposoby. Sprawiedliwość ewangeliczna jest oddaniem Bogu tego, co do Niego należy. Najwyższym stopniem sprawiedliwości jest zatem, oddanie siebie Bogu, oddanie Mu chwały, adoracji i uwielbienia. W Starym Testamencie szczytem sprawiedliwości było wypełnienie Prawa. Teraz sprawiedliwość osiąga swój kres i pełnię w Jezusie Chrystusie, a przez Niego w nas. Wielki w Królestwie Niebieskim jest ten, kto dał się porwać miłości Bożej, jest ten, kto w przykazaniu miłości odkrył sens wszystkich innych przykazań. Słusznie twierdzi Katechizm Kościoła Katolickiego, gdy podkreśla, że miłość jest formą wszystkich cnót; sprawiedliwości też.

Pożądanie

ἐπιθυμέω epithymeō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Nie każde spojrzenie na kobietę jest naruszeniem jej godności, tylko takie, które prowadzi do pożądania, wykorzystania. Rozeznanie dokonuje się gdzieś u początku myśli, w sercu. Jeśli jest czyste, to zobaczysz Boga. Jeśli pełne pożądania, to zostanie zdemaskowane przez dobro, które skrywa w sobie każda kobieta i każdy mężczyzna, którzy są na obraz i podobieństwo Boga. Niech twoje spojrzenie będzie ku wdzięczności.

Tak

vai nai

Ks. Paweł Pruszyński SAC

Tak – w większości języków jest krótkim słowem, abyśmy nie mieli z nim trudności. U Pana Boga wszystko jest na tak. Bóg Ojciec mówi do mnie Swoje tak, więc jestem. Jestem jednym wielkim tak, tak jak Bóg, tak jak świat, tak jak życie. A potem na scenie pojawiło się nie, które jest szatańskim tak, czyli parodią. Jeśli Złu powiemy nie, a wszystkiemu innemu tak, to tak będzie dobrze i ciągle tak będzie.

Wydawać plon

καρποφορέω karpoforeō

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Ziemia, gleba, całą siebie daje w służbie życiu. Wszystko, co potrzebne ziarnu, by mogło się zakorzenieć, wykształcić pierwsze źdźbło, wypuścić kłos. Cud życia i płodności. Panie, spraw, bym stał się żyzną glebą dla Twego Słowa, bym nie był dzikim ugorem, na którym wyrosną jedynie chwasty.

Stawać naprzeciw ἀνθίστημι anthistēmi

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Mądrość ewangelicznej zasady nie polega na byciu workiem treningowym do obijania. Pan Jezus pragnie, abyśmy nie weszli w logikę zła, nie dali się sprowokować do bycia takim samym agresorem jak ten, który nas atakuje. Nadstawiony drugi policzek może być wezwaniem do pojednania poprzez przebaczenie. Nie stawać wobec zła w kluczu zemsty, podstępu, agresji, złorzeczenia. A jeśli już, to z policzkiem do pocałunku pokoju. Ten „inny” policzek, to nie tylko drugi, ale inny w zamiarach, w intencjach. Jeśli ktoś tego nie odczyta, ty odejdziesz wolny, nawet bez płaszcza, albo poprowadzisz go kolejne tysiąc kroków drogą szabatu.

Stawać się γίνομαι ginomai

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Czasownik ten może również oznaczać „rodzić się”. Od urodzenia jesteśmy w procesie stawania się. Kim się staję? Jaki jest mój stan? Co jest kresem i czy w ogóle jest jakiś kres tego stawania się? Odpowiedź pada na końcu tej perykopy: Bądźcie doskonali, jak Ojciec wasz jest doskonały. Każdym gestem miłości staję się synem, córką Ojca. On mnie zrodził z miłości. Przestaje być jakiś niewyraźny, nieokreślony. Rosnę w słońcu i deszczu.

Izdebka

ταμεῖον tameion

Ks. Wojciech Winek SAC

To słowo przypomina, że moje działania mają cel. Nawet obiektywnie dobry czyn takim nie będzie, jeśli cel jego spełnienia nie jest dobry. Nie chodzi też o to, że nie mogę publicznie zrobić znaku krzyża, albo pójść w tygodniu do kościoła – bo inni mnie zobaczą. Chodzi zawsze o to, jakie jest serce. To, co w nim jest ukryte, widzi Ojciec.

Wydawać się δοκέω dokeō

Ks. Marcin Krzysztozek SAC

Subtelna niepozorność doboru słów Boga potrafi być inspirująca. Dzisiejsza Ewangelia jest tego znakomitym przykładem. Myślisz, że Twoje działanie i modlitwy mogą przekupić Stworzyciela? Doskonałą Miłość! Jeśli tak, to dziś pójdz do kościoła przynajmniej ze dwa razy i wsłuchaj się dobrze w Słowa Chrystusa. Jeśli mimo wszystko się przy tym upierasz, to jesteś niczym przedstawiciel herezji sięgającej lat 60 pierwszego wieku. Dokeci, od greckiego δοκέω – wydaje się, twierdzili, że Jezus miał tylko ciało pozorne, że nie cierpiał dotkliwie. Dziś Pan, po raz kolejny, ukazuje inny styl działania. Nie jest ważne co, to Tobie się wydaje w relacji do Niego. Ważna jest Prawda. Jeśli Cię to boli, to cierp dotkliwie... bo to przyniesienie Tobie wolności.

Tam

ἐκεῖ ekei

Ks. Kazimierz Stasiak SAC

Dziś wybrane słowo może być nazwane słówkiem. Jest to „przysłówek”. Owo „tam” ma zawsze swoje „gdzieś”. Fizycznie zawsze jestem „tu”, gdy mówię o sobie. Lecz w myślach, w pragnieniach, mogę być tam, gdzie mogłoby mi być dobrze, lepiej. Wewnętrzna stabilizacja polega chyba na tym, żeby to „tam” pokryło się z moim „tu”. Aby mój Skarb był we mnie a ja w Nim. By nic mnie nie oderwało od miłości Chrystusa.

Więcej

πλειον pleion

Ks. Paweł Pruszyński SAC

Więcej być, niż mieć. Tak można streścić powyższe słowa. Więcej życia! Tak motywuje do gry swoją drużynę niejeden trener. Więcej ruchu, więcej przebywania na świeżym powietrzu, więcej rozmów, więcej pomysłowości, więcej twórczości, więcej uśmiechu, więcej pogody ducha, więcej dobrego słowa. Wystarczy. Recepta gotowa.

Indeks słów

Wybrane jedno słowo	Siglum	Strona
Bać się	Mk 9,32	<u>10</u>
Błogosławił	Mk 10,16	<u>14</u>
Gniew	Mk 3,5	<u>22</u>
Izba	Mk 14,14	<u>19</u>
Izdebka	Mt 6,1	<u>39</u>
Jota	Mt 5,18	<u>32</u>
Koniec wieku	Mt 28,20	<u>15</u>
Łamać	Mk 14,22	<u>12</u>
Mieć zwyczaj	Mk 10,1	<u>13</u>
Nauczać	Mk 12,35	<u>27</u>
Obraz	Mk 12,16	<u>24</u>
Opuścić	Mk 10,28	<u>17</u>
Pozdrowienie	Łk 1,41	<u>20</u>
Pożądanie	Mt 5,27-28	<u>34</u>
Rozumnie	Mk 12,34	<u>26</u>
Skłonić	J 19,30	<u>9</u>
Sprawiedliwość	Mt 5, 20	<u>33</u>
Stawać naprzeciw	Mt 5,39	<u>37</u>
Stawać się	Mt 5,45	<u>38</u>
Szukać	Mk 3,32	<u>29</u>
Świecić	Mt 5,15	<u>31</u>
Tak	Mt 5,37	<u>35</u>
Tam	Mt 6,21	<u>41</u>
Ukochany	Mk 12,6	<u>23</u>

Opracowanie:

Pallotyński Dom Słowa ul. Kielecka 33, 26-010 Święta Katarzyna k. Kielc

e-mail: info@domslova.pl

www.domslova.pl

www.jednoslovo.com

Autor zdjęć:

ks. Kazimierz Stasiak SAC

© Copyright by Dom Słowa, Święta Katarzyna 2024

DOM SŁOWA

web

FB

TT

IG

YT

JEDNO SŁOWO

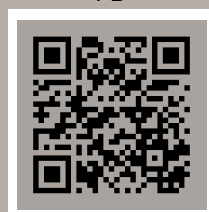
web

web

FB

TT

IG

